

Fővárosi Ítéltábla
4.Kf.27.006/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla az Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi október hó 25. napján kelt 24.K.35.704/2010/7. számú ítélete ellen az alperes 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 75.000 (azaz hetvenötezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 15 000 (azaz tizenötezer) forint kereseti és 15 000 (azaz tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a felperesnél hatósági ellenőrzés keretében folytatott vizsgálata során megállapította, hogy a műsorszolgáltató adóján klasszikus reklámblokkban hangzott el 2010. március 24-én 07.58.52-kor, 08.27.07-kor és 18.57.16-kor „ A jövőd most! országos integrált állásbörze diplomázóknak" című szpot, továbbá a felperes adóján 2010. március 23-án 08.57.46-kor az ötven év felettiek vakságának leggyakoribb okáról és a megelőzés lehetőségeiről szóló riport.

Az alperes a 287/2010. (X.20.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 15. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat, ezért a felperest az Rttv. 112.§ (1) e) pontja és a 135.§-a alapján 100.000 forint bírság megfizetésére

kötelezte. Indokai szerint - melyet a Fővárosi Ítéltábla eseti döntésével is alátámasztott - a felperes a jogsértést azzal követte el, hogy közérdekű közlemény helyett klasszikus reklámblokkban tette közzé a két műsorszámot. A kapcsán - a felperes nyilatkozatában foglaltak figyelembevételével megállapította, hogy a szpot közzététele a kiállítás szervezőjének kérésére történt, célja a diákok figyelmének felkeltése volt, elsősorban a kiállításon való részvételre hívta fel a diákság figyelmét, és semmi olyan kereskedelmi üzenetet nem hordozott magában, amely valamely konkrét vállalkozás gazdasági érdekét szolgálná. Az alperes álláspontja szerint a szpot a közérdekű közlemény kategóriájának felelt meg, ugyanis elsődleges célja a társadalom széles körének érdeklődésére számot tartó esemény népszerűsítése volt. Az időskori szembetegséggel kapcsolatos szpotban a beszélgetés egy súlyos betegsége és annak megelőzésére hívta fel a figyelmet, és mivel széles réteget érint, ezért tartalma alapján közérdekű közleménynek minősült, lényege a figyelemfelkeltés volt és nem volt olyan üzenete, ami anyagi haszon elérése érdekében szolgáltatás igénybevételére, ezzel összefüggésben fogyasztásra ösztönözne. Az alperes rámutatott arra is, hogy a műsorszám megítélésénél nem lehetett figyelembe venni, hogy egyidejűleg reklámkampány is folyt, az ettől különálló, a reklámtörvény kritériumait nem hordozza, így nem mosható össze más egyéb, a céget vagy terméket népszerűsítő reklám szpotokkal. Mindezekre tekintettel megállapította, hogy a felperes négy alkalommal az említett szpotokat reklámfőcímek között tette közzé, ezért az Rttv. vonatkozó rendelkezései alapján bírság szankcióval sújtotta.

A felperes keresetére eljárva az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 2010. október 20-án kelt 287/2010. számú határozatát hatályon kívül helyezte. Az Rttv. 2.§ 16. és 41. pontjában meghatározott „közérdekű közlemény” és „reklám” fogalmak értelmezése, valamint a hangfelvételt tartalmazó adathordozó meghallgatása és a reklámkampány adatai alapján megállapította, hogy a per tárgyát képező két szpot reklám volt, amelyben az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a figyelemfelkeltés mellett megvalósult a reklámarú értékesítésére, illetőleg szolgáltatás igénybevételére való ösztönzés. A célja a szerződések kötésének elősegítése azáltal, hogy a potenciális feleket összehozza. A szpot tárgyát képező szervezői és közvetítői tevékenység nem közérdekű tevékenység volt, hanem kizárólag üzlet, ebből következően az e szolgáltatások igénybevételére ösztönző szpotot sem lehetett közérdekű közleménynek tekinteni. Az alperes tévesen értékelte a szpot közzétételének célját is, nem véve figyelembe, hogy a sikeres szerződéskötések nemcsak a szerződő feleknek, hanem a szervező cégnek is hasznot hoznak, ezért a szpot célja e szolgáltatás igénybevételének elősegítése volt. Az alperes a kapszulát népszerűsítő szpot esetében is téves megállapításokat tett, figyelmen kívül hagyva a felperes által előadott és igazolt releváns tényeket, mivel a hangfelvétel alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a szpot közzététele ellenérték fejében történt és a kapszula, mint áru értékesítését segítette elő. Az a körülmény, hogy a reklámkampány egyik eleme a kapszulával megelőzhető szembetegséget ismertette riport formájában, nem alapozta meg a szpot közérdekű közleménynek való minősítését, mert ez esetben

minden olyan gyógyszerreklámot közérdekű közleménynek kellene értékelni, ami a betegségről is információt ad.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett az ítélet megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása, valamint perköltség megfizetésre kötelezés iránt. Hivatkozása szerint a közreadott műsorszámok elsődleges célja a figyelemfelkeltés volt az adott szembetegségre, illetve az állásbörzére; nem volt reklám jellegük, fogyasztói ösztönző hatás kiváltására alkalmas elemeket nem tartalmaztak, tartalmukat tekintve egyértelműen közérdekű közlemény kategóriájába tartoznak. Az Rttv. 3. § (1) bekezdésében, valamint a Fővárosi Ítéltábla ítéletében foglaltakra hivatkozással utalt arra, hogy az Rttv. értelmében a műsorszolgáltató felel a műsorszolgáltatásért, a felelősség át nem hárítható és független a megrendelő kívánságaitól.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és perköltséget igényelt. Kiemelte, hogy a szpotok célja nem csupán a figyelemfelkeltés volt, hanem ezen túlmenően szolgáltatás igénybevételére is ösztönöztek, azaz mindkét esetben a reklám megvalósult.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak és a felek előadásának egybevetése folytán helyesen állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló peradatokból azonban - a jogsértés felperes által való elkövetése tekintetében - téves következtetést vont le, okfejtésével a másodfokú bíróság nem ért egyet. A másodfokú bíróság a bizonyítékként csatolt hangfelvételt tartalmazó hanghordozó meghallgatása után az alperessel egyezően mindkét szpot esetében egyértelműen és kétséget kizáróan azt állapította meg, hogy a kérdéses szpotok elsődleges célja a közérdekű felhívás, illetve a rádiót hallgatók figyelmének egyértelmű felkeltése volt.

A Fővárosi Ítéltábla a jelen perben is hivatkozott 3.Kf.27.595/2008/7. számú ügyében a jogszabályi előírások alapján korábban már értelmezte a közérdekű közlemény és reklám fogalmát és a műsorszám jellemzői alapján alakította ki a jogi álláspontját.

A közérdekű közlemény és a reklám fogalom-meghatározását az Rttv. értelmező rendelkezései adják meg a 2. § 16. és 41. pontokban. A műsorszám minősítésénél e fogalmakból kell kiindulni, és azt kell vizsgálni, hogy a közreadott információk milyen tartalmat hordoznak. Az egységes ítélkezési gyakorlat szerint a fogalmakat önmagukban, az abban meghatározott tartalmi elemek alapján kell vizsgálni, sajátos jogértelmezéssel önkényesen sem szűkíteni, sem tovább bővíteni azokat nem lehet.

A perbeli esetben a másodfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla fenti értelmezése alapján vizsgálta az alperes határozatában megállapított jogsértést és ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi álláspontját.

Mindkét szpot lényegi eleme a figyelemfelkeltés, nem pedig az anyagi haszon elérése érdekében a szolgáltatás igénybevétele és ezzel a fogyasztásra ösztönző hatás kiváltása volt. A felek között nem volt vitás, hogy a közzététel ellenszolgáltatásért történt, de a közérdekű közlemény és reklám elhatárolásának nem ez a fő és egyetlen eleme. Az ellenszolgáltatás ténye a további, jellemző tartalmi elemek mellett nem bírt olyan jelentőséggel, amely alapvetően meghatározta volna a műsorszám jellegét. A műsorszám minősítéséhez szükségeszerű és elengedhetetlen az értelmező rendelkezésekben írt fogalom-meghatározások tartalmi elemeinek vizsgálata is.

A-ra felhívás elsősorban a kiállításon való részvételre hívta fel a diákság figyelmét, tartalmának és lényegének megítélése szempontjából nem bírt relevanciával az a felperesi hivatkozás, hogy az állásbörzén megjelenő cégek standpénzt fizettek, mert ahogyan arra az alperes is helytállóan utalt határozatában, a szpot nem a rendezvényen résztvevő vállalkozások toborzására irányult, hanem a diákok figyelmének felkeltésére. Egyetértett ugyan a másodfokú bíróság azzal a felperesi érveléssel, hogy az állásbörzén való minél nagyobb számú érdeklődő megjelenése a szervezők és a kiállítók érdeke, azaz a rendezvény megtartása nem mentes esetleges üzleti érdekektől, azonban a műsorszám tartalmából kiindulva elsődlegesen nem ez hallható ki, hanem az érintettek - vagyis a friss diplomások és álláskeresők - figyelemfelkeltése azzal, hogy menjenek el a rendezvényre, ahol állás és szakmai gyakorlat lehetősége várja őket. Függetlenül attól, hogy a közzététel ellenszolgáltatás fejében történt, a közzétételt kérő személye, az általa meghatározott tartalom, és a közzététel célja, mint a műsorszámot jellemző elemek alapján a műsorszám besorolása - a megrendelő elvárásaitól függetlenül - a közérdekű közlemény kategóriában lett volna indokolt. A szembetéttséggel kapcsolatos riportban adott tájékoztatás a tartalom szerint szintén nem reklámnak minősült, a már fentebb kifejtett értelmezés alapján nem hordozott olyan üzenetet, amelyből a kereskedelmi jelleg egyértelműen megállapítható lenne. A másodfokú bíróság megítélése szerint a széles rétegeket érintő időskori makuladegeneráció és annak tünetei, valamint megelőzése a közzététel célját is figyelembe véve közérdekű közleménynek minősült.

Megjegyzni a Fővárosi Ítéltábla, hogy az Rttv. rendelkezései értelmében a megrendelőnek illetve a reklámozónak joga van megszabni, hogy megrendelésének sugárzását milyen keretek között kéri, ezért kérheti azt is, hogy felhívását reklámként és ne közérdekű közleményként gyártsák le és tegyék közzé. Azonban az Rttv. szempontjából a műsorszolgáltató a törvény olyan alanyi kötelezettje, aki műsorszolgáltatásának tartalmát a törvény adta keretek között szabadon határozhatja meg, az Rttv. rendelkezéseinek megtartásáért felelősséggel a műsorszolgáltató tartozik. Ez a felelősség át nem hárítható, független a megrendelő kívánságaitól. Ha a sugárzott műsorszám sérti az Rttv. valamely rendelkezését, azért a műsorszolgáltató felel, mivel a törvény hatálya rá, nem pedig a megrendelőre terjed ki.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A felperest a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperest megillető perköltség megfizetésére, míg a felperesnek az Rttv. 141. § (5) bekezdésén alapuló személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2012. évi május hó 3. napján

dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke,
dr. Matheidesz Ilona s.k. bíró

dr. Rácz Krisztina s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül:

Fővárosi Ítéltábla
4.Kf.27.006/2012/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla az Isépy Ügyvédi Iroda (1022 Budapest, Bimbó út 4. I/6., ügyintéző: Mydloné dr. Isépy Eszter ügyvéd) által képviselt **Magyar Rádió Zrt.** (1800 Budapest, Bródy Sándor u. 5-7.) felperesnek a dr. Rédei Anikó jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi október hó 25. napján kelt 24.K.35.704/2010/7. számú ítélete ellen az alperes 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a 2012. évi május hó 3. napján kelt 4.Kf.27.006/2012/5. számú ítélet rendelkező részének második bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:

„Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 75 000 (azaz hetvenötezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A kereseti és a fellebbezési illetéket az állam viseli.”

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül három példányban, írásban benyújtott fellebbezésnek van helye, melyet a Kúriához címzetten a Fővárosi Ítéltáblán kell előterjeszteni.

I n d o k o l á s :

A felperes a 2012. évi június hó 14-én kelt beadványában kérte a rendelkező rész kijavítását a kereseti és fellebbezési illeték megfizetése vonatkozásában. A bíróság a kérelemnek helyt adott.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 239. §-a folytán alkalmazandó 224. §-ának (1) bekezdése alapján a bíróság névcsere, hibás névírás, szám- vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását bármikor hivatalból is elrendelheti.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiek szerinti elírásra figyelemmel rendelkezett az 5. sorszámú ítélet kijavításáról.

A végzés elleni fellebbezést a Pp. 224. §-ának (4) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2012. évi június hó 20. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Rácz Krisztina s.k. előadó bíró,

Dr. Matheidesz Ilona s.k. bíró